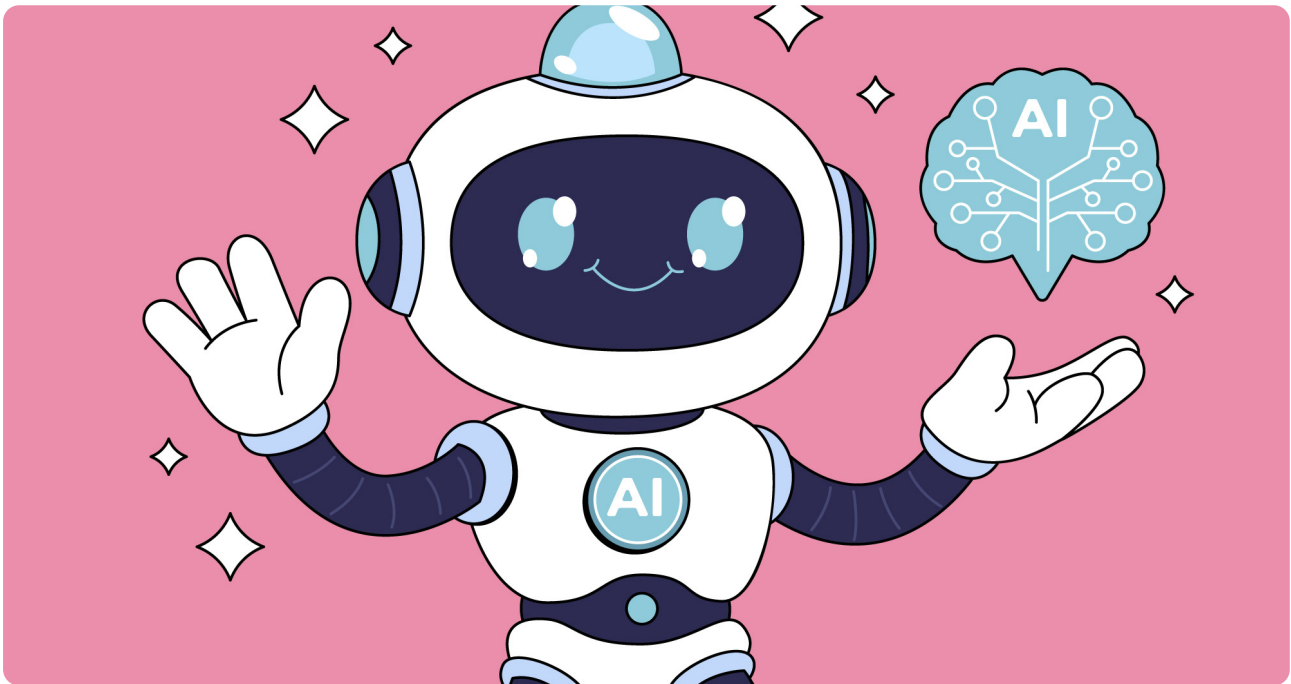

NEWS

Agent Code-Check

Min personliga väktare

4 maj 2026, Tobias Engl

Det är det där ögonblicket på morgonen när man öppnar ytterdörren och livet bara händer, utan att man själv behöver göra mer än att ta på sig skorna. Taxin svävar redan utanför dörren. Inne i städerna flyger de ju sedan länge, ljudlöst över taken, medan gatorna lämnas åt den långsammare flottan. Självklart autonom och för länge sedan betald. Allt ordnat av Code-Check, min personliga agent, som uppenbarligen känner min kalender bättre än jag själv. Den beställde taxi medan jag drack den sista klunken kaffe, stämde av rutten med trafik-AI:n och – det är det egentligen kusliga – bestämde att jag i dag hellre vill lyssna på klassisk musik i baksätet än på en podd. Den hade rätt.

Att Code-Check överhuvudtaget vet att det är jag, och bara arbetar för mig och bara lyder mina kommandon, ser mikrochipet under min hud till. En pytteliten signatur i armen som bara betyder något för mig och för den. Ingen PIN-kod, inget lösenord, ingen enhet som blir kvarglömd eller lägger av med tomt batteri. Smartphonen – minns ni? En rektangulär liten låda som måste laddas och kunde glömmas kvar i taxi. Brillant, men en sedan länge bortglömd föregångare. I dag sköts det mesta via chipigenkänning, röstkommandon och smarta glasögon, och när det måste gå fort förstår Code-Check och jag varandra även utan ord. En blick räcker, en stilla tanke, och den har redan förstått vad jag vill. Snabbare, säkrare, diskretare och mer personligt än så blir det inte.

Taxiagenten ... även taxin har förstås en egen agent, vi befinner oss ju i framtiden och där har allt en agent ... har redan förbeställt på flygplatsen. Där väntar en bagagerobot som tydligen vet att min resväska vill dras på höger sida. När jag kliver in i terminalen blinkar en skärm till, mitt ansikte känns igen, chippet loggar dessutom in sig tyst, en vänlig digital nick, incheckad. Bärroboten rullar självsäkert fram till bagageautomaten, som redan vet att det gäller 23,4 kg i dag. Samtidigt drar städrobotarna sina varv, eftersom flygplatsens superagent via en sensor har registrerat en kaffefläck vid gate B19. Utanför, på den trettio meter höga glasfasaden, hänger fönsterputsrobotarna och polerar bort morgonsolen från rutorna, eftersom agenten har beordrat det. Ingen hink, ingen trasa, ingen vaktmästare på dåligt humör. Bara ett mjukt surrande.

I cockpit sitter piloten med händerna i knät och tittar ut genom fönstret. Hans jobb är att övervaka. Autopiloten flyger lugnare, mer precist och artigare än en människa någonsin skulle kunna och bromsar inte tvärt. Den svär inte över turbulens och håller tidtabellen på minuten. Någonstans mellan tiotusen meters höjd och miljontals datapunkter per sekund lutar jag mig tillbaka och tittar ut. Under mig fälten. En lantbrukare sitter förmodligen på sin terrass med surfplattan i handen och styr via en app sina autonoma skördetröskor, som äter sig igenom ändlösa rader av korn. Senare kör han ut till åkern för att se att allt har gått rätt till. Men det är snarare en kontrollvana än nödvändigt arbete. I växthusen bakom reglerar robotar bevattningen, doserar näring på milliliter när, övervakar varje planta för sig och skördar den i exakt det ögonblick den är perfekt mogen. Framtiden blir sötare. Och jag menar det i bästa mening.

Landat. På destinationsflygplatsen lyser en matautomat emot mig, fylld med färska grönsaker, frukt och wraps. En förförisk skärm gör reklam för den, men jag vinkar avvärjande. Code-Check beställde redan i går min veckohandling med autonom drönare, som levererade och lämnade över den till min hushållsrobot. Allt ligger i kylskåpet, snyggt sorterat, med perfekt koll på bäst före-datum. Dörren till mitt hus känner igen mig och öppnar, ljuset tänds och ur högtalarna strömmar min favoritmusik på exakt rätt volym. På bordet ångar en nylagad rätt som mitt smarta kökssystem har tajmat på minuten och hushållsroboten har serverat. Medan jag äter packar min robot upp resväskan, sorterar det som ska tvättas in i tvättmaskinen och ställer den i vänteläge. I morgon, när solen skiner och solelen flödar, startar den av sig själv. Skönt att vara hemma igen.

Apropå välbefinnande! Mitt chip – förr var det en smartklocka – har troget samlat data under resan och Code-Check har analyserat dem. Räknat fram BMI via kamera- och rumssensorer och fällt ett sakligt omdöme, allt diskret och i realtid. Resan var inte för ansträngande, sömnen var stabil, pulsen föredömlig. Min läkartid i morgon? Redan avbokad. Uppgifterna är överförda, läkaren har godkänt. Jag fick veta det när Code-Check vänligt visade mig min upprepade kalender. Tack, säger jag. Varsågod, kommer svaret.

Överallt på den här resan, i taxin, i terminalen, i cockpit, vid bagageautomaten, på lantbrukarens surfplatta eller på skärmen i mitt kök, pågick det som överhuvudtaget gör den här framtiden levande: information, precist uppspelad, på rätt plats, vid rätt tid, för just det här ögonblicket. Världen bakom denna sömlösa uppkoppling är precis det vi arbetar med varje dag på ScreenWay: innehåll som inte stör, utan leder framåt. Skärmar som inte skriker, utan inspirerar och följer med. På flygplatsen, på hotellet, på restaurangen eller hemma. Överallt där det finns en skärm väntar en bit framtid på att fyllas med meningsfullt innehåll via ScreenWay-programvaran.

Skönt att ha en personlig agent som organiserar allt perfekt. Och skönt att veta att bakom allt surrande, rullande, öppnande och ångande finns ett nätverk av information som tyst och säkert håller ihop världen. Resten handlar bara om att ta på sig skorna och gå ut. Tack för allt, Code-Check!